იმერეთი

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი:
წლიურად . . . . . 7 მანეთი
ნახევარი წლით . . . . 4 მანეთი
სამი თვით . . . . . 4 აბაზი
ცალკე ნომრის ერთი შაური.

წლიური ფასის მომწერლებს გაზეთის ფასი ნაწილობრივ ნაწილ-ნაწილობით გადაიხდება: ნახევრის მოწერის დროს 3 მანეთი და დანარჩენი ნახევარი ნაწილ-ნაწილობით. საზღვარგარეთ წლიურად 14 მან., ნახევარი წლით 8 მან., სამი თვით 6 აბაზი.

№ 8
წელიწადი მეორე
1913
ხუთშაბათი, 10 იანვარი

რედაქცია მოთავსებულია ქუთაისში, ივანოვის ქუჩაზე, ჯ. ი. ჭილაძის სახლში, (პიაოტირის შავიქვის მრეწველთა საბჭოს პირდაპირ).

ტელეფონი № 149.

ახალ, პოსწიეთ ჟანრისა

15 ცალი 6 კ.
„ა ნ ი“
25 ცალი 2 შაურათ
აქციონ. საზოგ. თამბაქ. ქარხ. „მირი“.

ახალ, პოსწიეთ ჟანრისა

20 ცალი 1 შაურათ
„გელაია რომაშკა“
20 ცალი 1 შაურათ
აქციონ. საზოგად. თამბ. ქარხ. „მირი“.

მიილება ხელისმოწერა 1913 წლისათვის ყოველდღიურ გაზეთზე.

წელიწადი მეორე 1913 იმერეთი წელიწადი მეორე 1913

გაზეთის ფასი:
ერთი წლით . . 7 მანეთი,
ნახევარი წლით . . 4 მანეთი,
ერთი თვით . . . 4 აბაზი
და ცალკე ნომრის . . 1 შაური.

წლიურ ხელისმოწერებს შეუძლიათ გაზეთის ფასი ნაწილ-ნაწილობით გადახადონ: ხელისმოწერის დროს სამი მანეთი, პირველ მაისს ორი მანეთი და პირველ ნოემბერს ორი მანეთი.

მოსწავლეებს, სათვისტომოებსა და სოფლის უფასო წიგნსაკით-სამკითხველოებს გაზეთი წლიურად ეთმობათ ოთხ მანეთად, ხოლო ნოემბრიდან და სოფლის მასწავლებლებს—ხუთ მანეთად. თვიურათ გაზეთი ამავე პირობითვის ღირს სამ აბაზათ. მისამართის გამოცვლა ღირს ათ შაურათ. მისამართის გამოცვლის დროს უნდა ნაჩვენები იყოს სრულად ის მისამართი, რომლითაც ღებულობდა გაზეთს და აგრეთვე სწორათ ახალი მისამართიც; სხვანაირათ მისამართის გამოცვლა არ შეიძლება.

საზღვარგარეთ გაზეთი წლიურათ ღირს 14 მანეთად, ნახევარი წლით 8 მან. და თვიურათ 6 აბაზათ.

სამგლოვიარო განცხადების თითო დაბეჭდვა ყველასთვის—სამ მანეთად.

განცხადების ფასი: პირველ გვერდზე პეტიტის ანგარიშით პწკარი ღირს 3 შაურათ, მეოთხეზე—ორ შაურათ, შიგნით გვერდზე მორიგებით და გარეშე ცნობები ჩვეულებრივი ასოებით დაბეჭდილი თითო პწკარი თითო აბაზათ. შრომის მაძებართა განცხადება—ნახევარ ფასათ.

გაზეთის დასაგვიანო ფასი და აგრეთვე სხვა ანგარიშებიც უსათუოთ ამ მისამართით უნდა გაიგზავნოს: Кутаисъ, редакція и контора газеты „ИМЕРЕТИ“, სხვანაირათ გამოგზავნილ ფულსა და ანგარიშებს რედაქცია თავის დროზე ვერ მიიღებს.

Антону Михайловичу Желадзе.

გამართულია ხელისმოწერა 1913 წლის ყოველდღიურ საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთ „სახალხო გაზეთზე“ წელიწადი მეოთხე.
1913 წელს გაზეთი გამოვა იმავე პროგრამით, როგორც აქამდის გამოდიოდა.
გაზეთს 1913 წელსაც ექნება **სურათებიანი დამატება**

ბრემიად წლიური ხელისმოწერები (კვირიაობით) 1913 წლის განმავლობაში ძიღებენ

ო რ წ ი გ ნ ი:

1) უცხოეთის მწერლები. ზომით არა ნაკლები 400 გვ. დაწერგდება იანვრის დასასრულს.

2) ქართველი მწერლები ზომით არა ნაკლებ 500 გვ. დაწერგდება ეკვირიაობით.

გაზეთის ფასი: როგორც თვილისში ისე, მის ვარეთ ღირს წელიწადში ისევ 8 მანეთი 10 შ., ერთი თვით 15 შაურათ.

გაზეთის ფასი თვილისში და მის ვარეთ წლ. 8 მ. 10 შ., 11 თ. 8 მან., 10 თ. 7 მ., 10 შ.: 9 თ. 6 მან. 5 შ., 8 თ. 3 მან., 7 თ. 5 მ. 5 შ., 5 თ. 3 მ. 5 შ., 4 თ. 3 მ. 3 თ. 2 მ. 5 შ., 3 თ. 1 მ. 10 შ. 1 თ. 15 შ. საზღვარგარეთ: წლ. 11 მ. 10 შ. 11 თ. 10 მ. 15 შ., 10 თ. 10 მ., 9 თ. 9 მ., 8 თ. 8 მ., 7 თ. 7 მ., 6 თ. 6 მ., 5 თ. 5., 3 მ. 4 თ., 4 მ., 3 თ. 3 მ., 2 თ. 2 მ., 1 თ. 1 მ., ცალკე ნომერი უფასოდ შაურათ; დამტებიანი ნომერი შვიდი კაპ. ადრესის გამოსაცვლელი ფასი ქალაქიდან ქალაქ გარეთ, ან ქალაქ გარეთიდან ისევ ქალაქ გარეთისაზე 2 აბ. დანარჩენ შემთხვევაში ადრესის გამოცვლა უფასოა.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის 1 რიცხვიდან. მხოლოდ ოთხ თვეებით.

ხელისმოწერა გაკეთდება: 1) სახალხო გაზეთის კანტორაში (სასახლის ქუჩა, სარდიონოვის სახლი, შესავალი ეზოდან), რომელიც ღია, ღილის 9 ს. საღ. 8 ს-ღი უქმეებში ღილის 11 ს-დან 3 ს. 2) ქ. ზოჩის წერა კიოხ. გამავრცელ. სზოგ. მაღაზ გამგეობის წიგნის მაღაზიაში: სასახლის ქ., თავდაპირველი ქარგასლა, ფოსტით: Тифлисъ, Груз. газ. „Сахалхо газети“ поч. ящ. 190.

ПРИНИМАЕТСЯ ПОДПИСКА

на Еженедѣльный Общественно-Юридическій журналъ

„ЗАКОНЪ и ЖИЗНЬ.“

Журналъ „ЗАКОНЪ и ЖИЗНЬ“ будетъ выходить по слѣдующей программѣ: статьи юридическаго и общественнаго содержанія, фельетонъ, судебное обозрѣніе, хроника, заграничная жизнь, Государственная Дума и Государственный Совѣтъ, литературное обозрѣніе, информаціонный отдѣлъ, торгово-промышленная недѣля почтовый ящикъ.

Особое вниманіе редакція журнала „ЗАКОНЪ и ЖИЗНЬ“ обратитъ на постановку безплатныхъ отвѣтовъ на юридическіе вопросы подписчиковъ.

Въ журналѣ „ЗАКОНЪ и ЖИЗНЬ“ принимаютъ участіе слѣдующія лица. Е. Г. Бартъ, А. В. Бобрищевъ-Пушкинъ, Л. М. Брамсонъ, Л. Н. Бровковичъ, С. А. Бѣлявскій, Ф. А. Волькенштейнъ, В. Гейманъ, И. Гурвичъ, А. А. Захарьинъ, Т. О. Зейлигеръ, прив.-доц. М. М. Исаевъ, Д. П. Карабчевскій. Членъ Государств. Думы А. Ф. Керенскій, О. Я. Кобецкій, Давидъ Койгенъ, Е. М. Кулишеръ, Г. В. Ланге, В. П. Новицкій, Н. Е. Озерецковскій, Сточ. Мир. Судья Н. А. Окуневъ, О. М. Смалъ, Б. С. Утевскій, С. С. Утевскій, М. І. Эттингеръ.

При журналѣ открытъ постоянный отдѣлъ „На Кавказѣ“ при ближайшемъ содружествѣ А. Р. Церетели.

ПОДПИСНАЯ ПЛАТА: за годъ 5 руб., за 6 мѣс. 2 руб. 50 коп., за 3 мѣс. 1 руб. 50 коп. и за 1 мѣс. 50 к.

Годовые подписчики желающіе получать рѣшенія Кассаціонныхъ Департаментовъ Правительствующ. Сената и Общ. Собр. доплачиваютъ 1 р. въ годъ. Въ качествѣ безплатнаго приложенія подписчики будутъ получать о текущихъ судебныхъ процессахъ.

Адресъ редакціи и главной конторы: С.-Петербургъ, 3 рождественская, 24. Телеф. №№ 125-89 и 58-64.

Изд. Б. и С. Утевскіе. *Ред. Г. В. Ланге.*

ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ.

წიგნების გამომცემელი

ქუთაისური ამხანაგობის გამგეობა ამით აცხადებს, რომ ამა 1913 წლის იანვრის 10 რიცხვს, საღამოს 7 საათზე, ქალაქის გამგეობის დარბაზში დანიშნულია სხენებული ამხანაგობის

საზოგადო კრება,

რომელზედაც უნდა განისილოს გამგეობის მოქმედების ანგარიშები და მოახლინოს თანამდებობის პირთა არჩევნები.

ილია ჭავჭავაძის თხზულებათა საბანგებო გამოცემლობა

ამით აცხადებს, რომ საგუთანციო წიგნაკი № 72, (კვინტანციები 711—720-დე) დავწერულია და ამ კვინტანციებით წიგნის მიღება არ შეიძლება.

ᲙᲐᲜᲘᲚᲘ

ა. დ. აბაშიძის ასული

აქიმი ᲔᲕᲒᲔᲜᲘᲐ ᲐᲑᲐᲨᲘᲫᲘᲡᲐ იღებს ავათმყოფებს დილის 9—2 საათამდე და საღამოს 5—7 საათამდე, თვილისის ქ. ინჯიის ახლო.

ᲒᲔᲒᲘᲐ ᲥᲐᲚᲘ

ო. დონდუას ასული

აქამ კანტრაქტორებთან ერთად იღებს თავის საკუთარ ბანაზე შშობიარე დედათ მისახლეობას ნებსით, ფასი მორიგებით.

პეშკინის ქუჩაზე ვიტუშინსკის ადგილის პირდაპირ.

აქიმი ᲕᲐᲡᲘᲚᲘ ᲘᲕᲐᲜᲘᲡ ᲫᲔ ᲤᲐᲨᲕᲘᲚᲘ ქირურგიული და საშარდე სნეულება ყოველდღე 12—2 და 4—6 საათამდი. გოშპიტლის ქ. გვახარიას სახლი.

აქიმი. ᲕᲐᲡᲘᲚᲘ ᲜᲐᲡᲐᲠᲘᲫᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲘᲪᲐ ᲓᲐ ᲔᲓᲘᲨᲔᲠ ᲜᲐᲡᲐᲠᲘᲫᲘᲡ ᲐᲡᲣᲚᲘ გაფგიდან ახალ ბანაზე, იქით ძველი ბანის ბარაბარ ჩ. ს. გზაჯვის სახლში.

ПАПИРОСЫ
ГОЛУБКА 10 шт 3 коп
ФАБРИКИ А. ЗАФІАДЖІАНЦА

ПАПИРОСЫ
ЭКСТРА
15 шт. 5 коп.
ФАБРИКИ А. ЗАФІАДЖІАНЦА

ПАПИРОСЫ
ИНДИЙСКАЯ ПЫЛЬ
25 шт. 15 к.
10 м. 6 к. 100 м. 60 к.
ФАБРИКИ А. ЗАФІАДЖІАНЦА

აქიმი ი. ჩარქოვი.

იღებს მხედველობას და განსკუთრებით ბანის, ენერგიულსა და საფალასახ ავათმყოფობებს. დილის 12 სახ. 2-დე; საღამოს 5—7.

იქით ჭოგჭოგის ქ. პეშკინის შესახვევი ოფიცრების სახლი.

ᲓᲦᲔᲗᲠᲝ

დიდმა სახელმწიფოებმა ოსმალეთის ნოტა უკვე ჩაბარა. სახელმწიფოები მოითხოვენ—ოსმალეთმა ომიანობაზე ხელი აიღოს, ადრიანოპოლი ბულგარეთს დაუთმოს, და კუნძულების საკითხის გადაწყვეტა მათ მიენდოს.

— ნოტას ოსმალეთის მინისტრთა საბჭო ამ ორ დღეში განიხილავს.

— ოსმალეთს ბულგარეთიც წარუდგენს ნოტას. ბულგარეთი პასუხისათვის განსაზღვრულ დროს დაუდებს და თუ ამ დროში პასუხი არ მიიღო სათმარ მოკავშირეებს განაახლებს.

— ავსტრიის დიპლომატიურ წრეებში იმედი აქვთ—რუმინეთი და ბულგარეთი შეთანხმდებიან. შეამაღლობა ავსტრიამ აკისრა.

— ავსტრია ჯარის მობილიზაციას მანამდი არ მოისპობს, სანამ სერბია ყველა მის ეკონომიური ხასიათის მოთხოვნილებას არ დააკმაყოფილებს.

— ავსტრია სერბიის სახღვარზე დიდძალ ჯარისკაცს თავს უყრის.

— ხმაა—თვმეორეის მინისტრი ცნობილ ლოპუხინს გათავისუფლებსო.

— სახალხო განათლების მინისტრმა კასთან კიევის უნივერსიტეტს ნება მისცა ამ უნივერსიტეტში ორი ქალი მიიღონ—პირველი მატემატიკურსა და მეორე ისტორიულ-ფილოლოგიურ ფაკულტეტზე; ორივე პროფესორობისათვის ემზადებიან.

— სამხედრო მინისტრი სუბომლინოვი საზღვარგარეთიდან დაბრუნდა.

— სევასტოპოლში ძლიერი ქარიშხალი მძვინვარებს. გემთა მიმოსვლა შეწყვეტილია.

— ნოვოჩერკასის მიდამოში შავგვირი მძვინვარებს.

— საფრანგეთის ახალი კაბინეტი: პრეზიდენტ-მინისტრი—ბრიანი; მიწათმოქმედების—ფერან, კოლონიების—ტრომორელ, ზღვათა—ბოდენ, სამხედრო—ეტვენ, განათლებისა—სტეგერი, იუსტიციის—ბარტუ, ფინანსისა—კლოც და საზოგადო საქმეთა—ფან დიუპიუნ.

რა ტიპის განპი უნდა დაარსდეს?

საერთო აზრი ის არის, რომ დროებით-ვალდებულთა თავდახსნილნელი ფულით, რომელიც თავდაზღვარობის ხაზინიდან მიეცემა. იმისთანა ბანკი დაარსდეს, რომ ჩვენი სასოფლო მეურნეობა აყვავდეს. ბ. ს. ქვარიანის ფიქრით კი საჭიროა, ამ ბანკმა გლეხებს მამულის შეძენის საშვალებაც გაუადვილოს.

ს. ქვარიანის აზრი შეუძლებელი არ არის. ამგვარი ბანკი რუსეთში კი ხანია მუშაობს. და ჩვენში რომ აგერ ახლა სახელმწიფო სადლები ბანკი დაარსდა, მისი მიზანი მარტო რუსების გადმოსახლება კი არ არის, არამედ ჩვენს გლეხებსაც უნდა შეეწიოს და გაუადვილოს მამულის შეძენა. და, თუ ბანკის მოხელეები თავის მოვალეობას არ ასრულებენ, ეს ხომ ბანკის წესდების ბრალი არ არის.

ჩვენ შეგვიძლია ვუთხრათ მართებლობას: ჩვენ გვინდა იმგვარიც ბანკი დავაარსოთ, როგორიც სახელმწიფოს დაუარსებია; ეს ბანკი იმავე მიზანს ემსახურება, როგორსაც სადლები სახელმწიფოს ბანკი ჩვენი მიზანია გლეხებს დავეხმაროთ, საშვალება აღმოუჩინოთ, რომ მამული შეიძინონ და სხ.

მაგრამ ეგ დავარქვიეთ ამ ბანკს ,,სააროს'', ,,ქართულს''. სხვაგვარათ იფიქრებენ, ვიწრო ეროვნულ-პოლიტიკურ მიდრეკილებას დაგვწამებენ და ბანკის დაარსებას უფლებას არ მოგვნიშნებენ.

დე, იყოს ეს ბანკი სადლები ბანკი, რომელსაც მიზნად ექნება შეაძენინოს მიწა საზოგადოთ გლეხს: ქართველს, ოსს, აფხაზს, ჩაჩანს, რუსს თუ სომეხს.

როდესაც ბანკის ფუნქციას ასე გავაფართოებთ, მაშინ მას მეტი საერთაშორისო მნიშვნელობა და ნდობა ექნება. ბანკი სავაჭრო ორგანოა და, მაშასადამე, მჭიდროთ შეკავშირებულია სხვა სკრედიტო დაწესებულებებთან, ჩვენმა საგლეხო ბანკმა რომ მარტო ქართველი გლეხები გაიჩინოს კლიენტებათ, ცხადია, მისი რენტა რუსეთის ბირჟაზე ნდობას ვერ მოიპოვებს და, ვფიქრობ, ასეთს ბანკს დიდი ხნის სიცოცხლე არ ექნება.

მერე კიდევ: ბანკს მოკმედების ასპარეზი რაც უფრო დიდია, მით უკეთესია. და ჩვენი საგლეხო ბანკის მოკმედების რაიონი თუ მარტო ქუთაისისა და თელისის გუბერნიების საზღვრებით იქნება შემოფარგლული, მისი ოპერაციები ვერ გაიზდება, ვერ განვითარდება. და მეორე კი, რომ ეს ოპერაციები მთელს ამიერ კავკასიაზე უნდა გავრცელდეს.

ამას გარდა ბ. ს. ქვარიანმა არ აღნიშნა განსხვავება სხვისსა და ჭვრილ სამელიორაციო კრედიტ შორის.

ტერმანიაში და ავრეთვე სხვაგან, სადაც კი სამელიორაციო კრედიტი გავითარდა, ბანკი აძლევს სესხს სასოფლო ამხანაგობათ სარწყავი არხების გასაყვანათ, ჭობების დასაშრობათ, მდინარის ნაპირების გასამაგრებლათ და სხ. სოფლის საზოგადო კრების წევრთა უმეტესობამ თუ დაადგინა სესხის აღება, უმცირესობის უთანხმოებას ძალა არ აქვს: სოფელს სესხი მიეცემა და მთავრობა გადაახდევინებს ნაწილ-ნაწილ თავსა და სარგებელს, როგორც სახელმწიფო გადასახადს. ამიტომ ამგვარი ბანკის გაკოტრება შეუძლებელია.

ჩვენს ბანკს რომ ეს უფლება მოვუპოვოთ, მთელი საქართველო მოკლე ხანს სარწყავი არხებით დაისერება. დაშრება ავრეთვე საშინელი ჭაობები, შეგვეძინება ახალი მოსავლიანი ადგილები, გადავარდება ჯანმთელობის გამანადგურებელი ციებ-ცხელება და სხ.

აღსანიშნავია ავრეთვე უპირატესობა, რომელიც საზოგადოთ სამელიორაციო ბანკს ეძლევა. მემამულეს რომ სხვა ბანკშიც ჰქონდეს მამული დაგირავებული, სამელიორაციო ბანკს მაინც აქვს უფლება მიაწეროს სესხი მამულის გასაუმჯობესებელათ. ამასთანავე ბანკს ყავს თავისი ჰიდრომტყნისკები და აგრონომები. რომელიც ცხმირებით მემამულეს და აწერდებენ ბანკს ცნობას, რა გაუმჯობესება შეიძლება რომელსმე მამულზე და რამდენათ ჰოპოთეკის გაუმჯობესებული მამულის ფასი.

მეორე დიდი უპირატესობა კიდევ ის არის, რომ, როდესაც შეუძლებელ მოვლის გაუყვანება მამული, რომელსაც აღეს სამელიორაციო ბანკისა და უბრალო საადგილმამულო ბანკის ვალები, ჯერ სამელიორაციო ბანკი უნდა დამაკმაყოფილდეს და მერე უბრალო საადგილმამულო ბანკი. რატომ უთმობს სახელმწიფო სამელიორაციო ბანკს ამდენს უპირატესობათ? იმიტომ, რომ მამულების გაუმჯობესება ამდიდრებს სახელმწიფოს და, მაშასადამე, ხაზინასაც.

ამ მიზეზების გამო სამელიორაციო ბანკს დიდი ნდობა აქვს, მეტი, ვიდრე უბრალო საადგილმამულო ბანკს. ამგვარი ბანკი დიდ ფუთს იზიდავს, მისი რენტა ყოველთვის ძვირათ ფასობს.

მე ვფიქრობ, საჭიროა ჩვენს ბანკს ხსენებული უპირატესობანიც ჰქონდეს და საგლეხო ბანკის ფუნქციებსაც ასრულებდეს.

ჩემი წინადადება ეს არის:

1) საჭიროა, სათავადაზნაურო კრებამ დაიყოლიოს თავადაზნაურობა, რომ 25%ი გამოსატანი ფულისა მაინც დასტოვოს ამ საშვილიშვილო საქმისთვის.

2) უნდა არსებულ იქნას კომისია, რომელმაც ზედმიწევნით უნდა შეისწავლოს როგორც ტერმანის სხვილი სამელიორაციო ბანკების წესდება, აგრეთვე წვრილი სამელიორაციო ბანკების წესდებანი, და შედგინოს იმგვარი წესდება, რომელიც ადგილობრივ პირობას უკეთ შეეფერება.

3) თფილისისა და ქუთაისის გუბერნიების თავადაზნაურობამ ერთი ბანკი უნდა დააარსოს, რადგან, რაც მეტი იქნება ძირითადი თანხა, მით მეტი ნდობა ექნება ბანკს და უფრო ადვილი იქნება უფლების მოპოება.

4) როდესაც წესდება დამზადებული იქნება, უნდა მიეწეროს მაჩვენებელი და საგანგებოთ არჩეულ კაცებს უფლების მოპოება.

ვასილ წერეთელი.

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲐᲛᲑᲐᲕᲘ.

ქუთაისი.

„სახალხო გაზეთში“ შემდეგი ღია ბარათია დასტაშვილი დეპუტატ ვ. გელოვანის მიმართ:

ჩვენ, ქვემო ხელის მომწერნი ქ. ვარშავის ქართველი სტუდენტები დღიდან თქვენი სახელმწიფო სათათბიროს წევრათ არჩევისა გაფაცურებით ვაღევნებდით თვალ-ყურს ყოველს თქვენს მოქმედებას, ყოველს თქვენს სიტყვა-პასუხს, ლტანგრით მივეგებით სახელმწიფოს სათათბიროს ტრიბუნიდან წარმოთქმულ თქვენს სიტყვას. თქვენს სიტყვაში, როგორც სტენოგრაფიულ ანგარიშიდან ჩანს, სასტიკათ გმობდით რუსეთის ბიუროკრატიის პოლიტიკას. იმავე დროს მოეწონდებით რუსეთის ხალხს და ინტელიგენციის საქართველოს უფლებათა აღდგენისთვის და სხვადასხვა. ყველა ეს და ის, რასაც თქვენს სიტყვაში დასაბუთებით შეეხეთ, ჩვენს ღრმა რწმენას და გულის თქმას შეადგენს, და ამისთვის გთხოვთ ჩვენი გულ-ფიცული სალამი მიიღოთ, ბატონ ვარლამ!

კვლავაც ვიმედოვნებთ, არ შეუდრკებით არავითარ დაბრკოლებას და შედგრათ განაგრძობთ სამშობლოს წინაშე მოვალეობის ასრულებას.

სტუდენტები: გ. ტყემალაძე, ვ. აბაღელიანი, ნ. მეიშვილი, მ. ხირსელი, ვლ. ფხაკაძე, ა. შანიძე, ნ. თუთბერელი, ს. გალუსტოვი, მ. ბერძნიშვილი, ვლ. მაჭავარიანი, ტ. ვეფხვაძე, შ. სანიკიძე.

ვარშავა, 1912 წ. 30 დეკემბერი.

✦ წასული წლის აპრილში პეტერბურგის პსიხო-ნევროლოგიურ ინსტიტუტში გიორგი შეფარიშვილს წაუკითხა რუსულათ რეფერატი შემდეგ თემაზე: „დეტერმინიზმი ანუ ნების უთავისუფლოება.“ ამ რეფერატს დიდი ინტერესი და ხანგძლივი კამათი გამოუწვევია დასწრეთა შორის. სხვათა შორის პროფესორ ს. ო. გრუზენბერგსაც გძელი სიტყვა უთქვამს ამ რეფერატის გამო. რეფერენტი მაღლობითა და ტაშის ცემით დაუჯილდოებიათ. რეფერატი განსაკუთრებით მოსწონებია პროგრესიულ ჯგუფთა წარმომადგენელთ და გამოუთხოვიათ ეს შრომა ავტორისაგან დასაბეჭდათ რუსულ ენაზე.

ხსენებული საკითხის გადაჭრილ ახსნას, ავტორის აზრით, აქვს არა მარტო მეცნიერულ — ფილოსოფიური ინტერესი, არა მედ დიდი პრაკტიკული მნიშვნელობაც, ავტორი თავის შრომაში ნების საკითხს იკვლევს პრინციპიალურათ და სწყვეტს ავტორიტეტის გარეშე. რეფერატი შეიცავს ორს ნაწილს: თეორეტიულს და პრაკტიკულს.

ეს შრომა ბ. გიორგი შეფარიშვილს ქართულათ შეუდგენია და ფიქრობს, ამ მოკლე ხანში ქუთაისში წაიკითხოს.

✦ დაბა ზესტაფონში გუშინ წინ მოკლეს ბოკაულის თანამშრომე სვანიძე. სვანიძე ბუფეტიდან გამოუხმიათ ქანდარმებს რაღაც ოქმზე ხელის მოსაწერათ. მაგრამ მას შეეწინააღმდეგა ვილაც უცხო კაცი და უკითხავს ვინაობა. იმასაც უთქვამს, მე აქვე ვსახლობარ ერთ ექსპორტების ექსპედიციაში, წამომძახებით და გაიგეთო. სვანიძეს თავი დაუნებებია მისთვის და წასულა საქმეზე. ცოტა ხანს შემდეგ მიმავალ სვანიძეს უკანიდან მიჰვარდნია ბოროტ-გამზრახველი, და რამდენჯერმე დაუსვლია რევოლვერი და იქვე მოუკლავს.

✦ ქალ. ქუთაისის ღალის ზედამხედველი აცხადებს, რომ თუმცა ამ თვეის 7-ს შესრულდა ვადა პირებსა და მობინადრებზე განკუთვნილის შეშისანაღის, მაგრამ თებერვლის პირველამდი ამ განცხადების შეტანა კიდევ გაგრძელდება და წინადადებას აძლევს ყველას ღალის ადგილ გასწორონ, რომ დაგვიანებისათვის ხუთ თუმნამდი ჯარიმა არ გადახდეთ. ღალის ზედამხედველი აწერა-კითვა ოფიციალურ ვაჭრებსა და მწარმოებელთაც.

✦ ხვალ, პარასკევს საღამოს შავიქვის დარბაზში ქალთა წრის მორიგი კრებაა დანიშნული, ბ. ს. ქვარიანი საუბარს გამართავს ქართულ ისტორიიდან.

✦ ქართულ გიმნაზიის მოწყობებმა თფილისს სამხიარის ბაღათი გაუგზავნეს განსვენებულ შალვა ნათიძის ძმას მათს ყოფილ მასწავლებელს გიგო ნათიძეს.

✦ წ. კ. ბ. ქუთაისის განყოფილებამ თავის სამკითხველოებისა და ბიბლიოთეკების თვალუერის მგზავლათ მოიწვია ბ. დოლაბერიძე.

✦ გუშინ ადგილობრივ სატუსაღოდან ტუყეები გაიქცნენ, პოლიცია და ჯარები ფეხზე დადგნენ დილიდან და ძებნა-ხრტყა იყო ქალაქსა და მის მიდამოში, დაჭერილებით ცნობები ჯერ არაა.

✦ ოზურგეთის მოურავთ 7 იანვარს ერთხმათ აირჩიეს ბ. ლუქაძე.

✦ ბათომის ქალაქის გამგეობას სამჯერ ქონდა სხდომა ქალაქის შაოლებში სამოსწავლო პროგრამის შესაცვლის გამო. ქალაქის გამგეობამ შემცირებოთ ამ პროგრამის ღირსი ნამუშევრის წინაშე, რომ მისი ფიქრით დამტკიცებული 1881 წ. სამოსწავლო პლანი დარჩენილ იქნეს ძალაში.

✦ ბათომში 14 იანვარს ჩვეულებრივი საღამო გაიმართება. საღამოდან შემოსული ფული წ. კ. საზოგადოების იქაური განყოფილების შაოლას მოხმარდება.

✦ პეტრეპავლეს ჭაჩაზემ ორი დღის წინათ კოსტავას მაღაზია გაქურდეს. ქურდებს ნივთები და ხუთი ბილეთი წაუღიათ. ქურდებისათვის პოლიციის მაძებარ ძალებს მიუკვლიათ, ნივთების აღმოჩენებ და ქურდები დაუპატიმრებიათ.

✦ წვრილი კრედიტის ინსპექტორს ჯაფარიძეს განუზრახავს სვანეთში წვრ. კრედიტის საზოგადოებათა გახსნა.

ᲛᲝᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲐᲛᲑᲐᲕᲘ.

სამტრედია. (ოდიში).

სოფლელებს უნდათ ორკლასიანი სამრეული შკოლა ახალი შენობა აუგონ: ამის შესახებ სოფელს რამდენიმეკრილობა ქონდა შენობა არა ნაკლები ორიათასი მანეთისა დაჯდება. თვითოეულ კომლს მოეწევს დაახლოებით 19—20 მანეთის გადახდა.

ადგილობრივი ღვდელი მ. დ—ია ძლიერ თვითნებობს. ერთხელ ეკლესიაში ლიტიის დროს ბიქშა რაღაც იცცქა, სულიერი მამა მივარდა ბავშს, დაუწყო ცემა გინება და კინწყლის კერით გარეთ გამოაგდო. დ—ლის ამგვარმა მოქმედებამ ხალხი ძლიერ აღელვა.

აქაური სოფლის მწერლებიც ვერ იქცევიან კარგათ. გლეხი რომ მათთან რჩევის მისაღებათ ან თხოვნის დასაწერათ მივიდეს, იბრიყვებენ და 15 შაურს ზედმეტს ახდევინებენ ვითომდა მარკის ფულათ.

დადა-ჯაბაანში (ქვემო იმერეთი)

ადგილობრივი მასწავლებლები ბედგოგიერ ქუშაობენ უტიფრად ღალატობენ. ამ ღალატით უნდათ გროზდევკრუპაკების გული მოიგონ და ჩინ-ორდენებით დაჯილდოვდენ. დიდ-ხიბაანის შკოლის მასწავლებლები მოწინავე ელემენტებათ ითვლებიან სოფელში. ამ „მოწინავე ელემენტებმა“ გროზდევის არაპედაგოგიურ მოთხოვნილებას დიდი სიამოვნებით მიეგებენ. გროზდევის წინადადების გაზეპირებით ბავშებს გონებას უწლუკებენ. ამ ვაუბატონების ქართველობა მხოლოდ პრტყელ-პრტყელ სიტყვებში გამოიხატება.

თფილისი.

თფ. საგუბერნო კომიტეტმა გადაწყვიტა სანერგეებად შიდა კახეთში გეგმაზომის ამერიკული ვაზის თითო წლის ნერგი. რადგან გამოირკვა, რომ ეს მხარე ფილოქსერის მხრივ არ არის უშიშარ მდგომარეობაში.

✦ თფ. ბოტანიკური ბაღის დირექტორი ვ. სავინი ერთი წლით საზღვარგარეთ იგზავნება იქაურ მცენარეთა დამყნა გაშენების და წამლობის შესასწავლათ. ბ. სავინი შემოივლის დასავლეთ-ევროპას და ჩრდილო-ამერიკას, იქიდან დაბრუნებისას ბ. სავინი იმუშავებს ბუხარაში, იქაური ფლორისა და ფაუნის გამოსარკვევათ.

✦ თფილისის ბირჟაზე რვა იანვარს შეთანხმება არ მომხდარა. ფასები პრაცტიანად ქალალდებისა ასეთი იყო: თფ. საქალაქო საკრედიტო საზოგადოების 5 პროც. ობლიგაციები: გამყიდველები— 85 შ. 10 შ. მყიდველები—84 შ. 15 შ. თფ. სათ.-ბანკ. საადგილ-მამულო ბანკის 5% საგირავნო ფურცლები: გამყიდველები—82 შ. 3 შ. ქუთაისის მიხეილის საზელნის სათ.-ბანკ. საადგილ-მამულო ბანკის 5 პროც. საგირავნო ფურცლები: გამყიდველები—78 შ. 10 შ. მყიდველები 77 შ. 3 შ.

✦ თფ. სააღაოსნო შკოლაში წყალსადენის მოსაწყობათ შედგენილია 60000 მანეთის ხარჯაღრიცხვა.

✦ ფოთის ქალაქის თავის მოადგილის კანდიდატათ ბ. იონა მეუნარგიას ნაცვლათ სხვათა შორის, ასახელებენ თავ. იასონ ვარაზდაშელის-ძე ფაქიძეს, რომელიც ნამესტნიკის კანცელარიაში მსახურებს, იგი შეიქნია მაზრის წინამძღოლათ ნამყოფი თავ. ვარაზდაშელ ალექიძესა, რომელსაც მეკრომამობისათვის სამართლისაგან თანამდებობიდან გადაყენება და ორი წლის სასჯრობილე აქვს მისჯილი ზოგიერთ უფლებათა ჩამორთმევით.

სოხუმი.

✦ შესდგა წრე, რომელიც მოკლე ხანში, სოხუმში გამოსცემს ქართულ ყოველდღიურ გაზეთს. გაზეთი უპარტიო იქნება და მიზნათ ექნება დაიცვას ქართველი მშრომელი ხალხის ინტერესები, ამ საქმეშიაყოველგვარი დახმარება აღუთქვეს წრის თამ ნ. ყ. თავდგირიძემ და სხვა მოწვეულნი ქართველობამ რედაქტორათ მოწვეულია ახალგაზდა მწერალი ლადო გეგეჭკორი.

ს. ბ.

„ᲛᲔᲠᲪᲮᲚᲘᲡ“ „ᲙᲣᲒᲚᲘᲪᲘᲡᲢᲘᲡ“ ᲡᲐᲞᲐᲡᲣᲮᲝᲗᲝ.

„მერცხლის“ მეოთხე ნომერში მოთავსებულია წერილი „სახალხო გაზეთის“ „ეუშა“. სპასასუხით სადაც გაკრიტი ეხება ბ-ლ ერქვანელ გლეხს. ძალიან მიკვირს, რომ ამ გლეხის გლახათ ხსენება მათ არ აწყობილებს, და უსირცხვილოთ ცილისმწამებ როგორმე ნღობა დაუყარონ ფრუნტს მის მოძმეთა შორის, რომელთათვისაც ის მუდამ თავგამოდებით იბრძოდა, ხშირათ შეურაცხებაც მიუყენებიათ და თვით ერწმენა სხვისი კარნახით მაინც არ გაუხრიათ. როდესაც საკუთარი შეგნებით დარწმუნდა რომ ის ჯგუფი, და მოძღვრება, რომელსაც იგი ცხრაას ხუთში ძალუნებურათ ატორრიალა, ხელსაყრელი არ იყო მისთვისა და მის მომძღოლისთვის, მან უარყო იგი და იმათ მიემხრო, ვისაც შეეძინდა ქართველი გლეხისა და ვინც მუდამ იცავდა და იცავს გლეხის ინტერესებს. „მერცხლის“ „ჰეპლიცისტი“ ზნანების — „ლენხუმის გლეხობამ კი აშფოთება და ზიზღი უძღვნა და მოღალატეთ მონათლა თავის, წარმომადგენელთო.

გასაკვირი საქმეა! კიდევ ხმას იღებენ ამ წერილებზე და ზიზღზე, რომელიც მათ „არჩეულებში“ მოათავსეს ლენხუმელი გლეხების მაგიერ!! ვიცით, ბატონებო, რაც ჩაიღინეთ ლენხუმში, რა ღონესაც მიმართეთ, განა დასცდებიან მოდგაშენი არ იყვენ, რო ლენხუმისაკენ გემგზავნენ, როდესაც ფრუნტმა გაზეთის საშვალებით გამოაცხადა კ. ბაბოძის მიმართ: „ამ ხალხის ნდობა დაიკანონ ამორჩეულებმა და ათქმევინეს ის, რაც მოუხდებოდათ? განა ამას თვით გიგო ბეცურიანი არ აღიარებს, რომ მას ძალით მიაწერეს წერილი ფრუნტისთან!? განა თითონ არა სთქვა, რა სასტიკათაც ემუქრებოდენ, თუ დასცდებიან სასარგებლოთ არ ილაპარაკებდენ? ამას ბ. ბ. ხეცურიანი ვერ დაფარავს, არა ერთხელ უთქვამს რამდენიმე პირთან. ნებება, იმათ ვინაობაც ეხსენიებათ, გამოვაქვეყნოთ, ვინც იმ ბანდიტებ დაწერეთდენ და ვინც ხელს ემოწერებოდენ, და თქვენ ფრუნტის მიმართ ბოქროლ და ვერაფერს გაბედავდით, მაგრამ ფრუნტე ვერ დააშინეს მუქარებით და ესაა, რომ გულზე ისიებს მათ. დიახ გლ ხმა ფრუნტმა პირნათლათ აღასრულა თავის ვალი და თუ კვლავაც არ მოწყვა მასზე კამათს, იმათზედ მის ამრჩეველ გლეხებზე ქარების თხზვას, იცოდეთ გამომზეურდება ბევრი რამ, რაც თქვენ საქციელს ძალიან საფეხო ნათელს მოფენს... თუმცა ესეც კია—ამ გამომზეურებას რამ მოახერხებოდით, საქმე ბევრად წინ წავიდოდა. რაც მართალია—მართალია!

შ. გოგჩიჯანდი.

ᲣᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲝᲒᲘᲡ ᲜᲘᲛᲣᲨᲘ.

(დაბეჭდის ტრაგედიდ შემოხვევის გამო).

ქართველთა ცხოვრების ჩარხი დღეს უკუღმა ტრიალობს, იგი თავისებურათ არის მოწყობილი და დროსა და გარემოებას არ ეგუება.

ყოველი ერისათვის დღეს ცხადი გახდარა, რომ მხოლოდ ეროვნული თვითშეეგნება და ეროვნული კულტურა საქმით სამსახური იხსნის თვითოეულ მათგანის თავისებურობას განადგურებისაგან და მოაზღის სახელმწიფოში განსაკუთრებულ ადგილს დაიმკვიდრებს; ქართველი ხალხი კი ამერ 100 წელიწედზედ, რაც ამ ხალხს გამოთხოვებოდა და მარტოდენ ამის ცთაში იყო, რომ მეორე ძლიერი ერის, ბინა ბატონ-პატრონის კულტურას ზიარებოდა და უკანასკნელის სახელით სავსებით.

დღეს ვითარება ოდნავ მაინც შეიცვალა. მაგრამ ჩვენი უკეთესობა მაინც არ წაწლილა. როცა სხვა დაბეჭდებულ და პოლიტიკურად დამონებული ერები შეეერთებულის ძალებით იღწვიან და ერთ-ულ იდეალის პრინციპს შეს ფერ რეალურ მსჯელობას აძლევენ, როცა ყველ სიტყვას ერისულ ვრანდით საქმით ხდებ ან, — ჩვენ „ჩვენებურათა-ძველებურათა“ მარტოოდენ მაღალ ლოზუნგებს ვაძლევთ, დიდ იდეალებზე გაგიძახით და ჩვენ საქმიანობაც ამით თავდება.

რამდენი კეთილი და მართლაც საყვარდელები საკითხი არ აღძრულა ჩვენს სოზოგადოებაში და პრესაში, რამდენჯერ საქმის მოსაკვარებელი გზაც გაუთვალისწინებიათ და მისი რეალური განსახორციელებლათ დეტალური პლანიც კი დაუსახავთ. მერე? მერე ისა, რომ მათ ჩაილესის წყალი დაუღვრიათ და ამ საბეჭდავ წერო ქალალდზე მომკვდარან. იქ, სადაც ცხოველთათვის საქმე მხოლოდ იწყებ ფეხს იდგამს, ჩვენთვის დამთავრებული არის მინაწერი. ასეთი უკუღმართია „ჩვენი ცხოვრების დღენი“, ასეთი მრუდე ქართველთა გზა. რა თქმა უნდა, ერთ ვეთა პრინციპის აშკარათ აღიარებას ბანგრძივ ძილს შემდგომ, პროგრესულ მოყვნენა, მაგრამ თუ ამას იქით ფეხ ვე ვეღარ გადავდგით და გონების ინტერ სიერ მოძრაობას, რეალურ აქტის ხელ არ მივეცით, ჩვენი ყოფა უფრო ტრაგ დიულათ იქცევა; ამ პროცესით მხოლოდ ტკივილებს ვიგრძნობთ უფრო აშკარად და მწვავეთ.

ასეთ დროს თუ სადმე თითო-ოროლა ენერგიოსან მოიშუშებ ეროვნულ ჯგუფ შეამჩნევთ, უნდა სიხარულით აღიქვა და თანაგრძნობით მიეგებოთ მათ. მაგრამ ქართველ ახალგაზრდობაში ეროვნების მისწრაფებამ ჯერ ისევ ვერ ჰპოვა სტუდენტობას მართებს განსაკუთრებული ენერგიით ხელი მოყოს სამშობლო მოძრაობის საშსახურს და შეეშველოს, რომ მომავალში მისმა მამულმა ღვიძლი შვილ საკუთარ მკერდზე ნაშობი გერათ არ იგრძნოს და გულცივათ არ შეეხედოს.

ნათ რომ ამგვარი რაზე გამოთქმა ვიწინ გაჩალიჩსაო ჩაუთვლილიდეთ, როდესაც შობილი მშობელს ტკუნვრიდა და ტკივილი ის ნახეთ პატივისცემა ქართველი ახალგაზრდობის ამგვარი შრომა სასიხარულო და საჭიროებაა მთელი ჩვენი მომავლისათვის.

მაგრამ ხშირათ მარტოოდენ შეუძლებელ წყურვილსა და ცარიელ სურვილს ამსჭვეთ ახალგაზრდობას, განსაკუთრებით სტუდენტობას, რადგან, ცუდ პირობებში აღზდილს ძალა არ შესწევს სურვილის რეალურათ განხორციელოს.

ასეთ დროს ზოგიერთი სტუდენტური ჯგუფები პირდაპირ გამოდიან სწორ გზაზე და აზრს სამშით ამტკიცებენ. ეს ჯგუფები

...ნად პირველი მერცხლები, ჩვენი ერის გა...ნების წინამორბედნი და სწორედ მათ ...ირია ქართველი ერის თანაგრძნობა და ...ეშრია, მაგრამ ამის ნაცვლად ჩვენ მათ ...ესაფერი საყვედურით ვეხებითო, აზ...ერად ვგმობთ და საშინელ ცილისწა...ებად ვთვლით; რა თქმა უნდა ასეთი გულ...ილება და უსაფუძვლო საყვედური ამ ნორჩ ...ოებისაც იშვიდს უკარგავს და კეთილ საქ...ზედ გულს უცივებს.

როცა ამას ვსწერ, განსაკუთრებით ...ორპატელი ქართველობა და კერძოთ ...ორპატის ქართული სათვისტომო მყვდე...ხება.

ამ ბეერგან დაგვირგებიან ჩვენს სტუ...ენტობას და სწორედ არსად შემხვედია ...ეთ მკვიდროთ და ერთსულოვნად შეკავ...ებული ქართველთა ჯგუფი, როგორც ...ორპატის სათვისტომოთა; ეს შეიძლება ...ხნავდეს საქართველო პირობებით ბიზნეს, ბიუ...კრატიულ რეჟიმის უსიცოცხლო ნიშ...ებით და საკმაო თავისუფლებით სხვა სა...ყვედრისტატო ქალაქებთან.

...ორისული პრინციპის აღმსარებელი ...ართველი ახალგაზრდა ისე აზვავით და ...ეთილ არსად გამოდიოდა, როგორც ...ორპატში.

...ათვისტომოების უმთავრესი მიზანი ყვე...ასვე სხვა ქალაქებში ეკონომიური დახმა...ების წევრებისა, ხოლო დორპატში, რამ...დენადაც გამეგონი, ეგ მიზანი იმდენათ ...ეორდებოდა ქართველობრივი ინტერესე...ის, როგორც მეო—ეროვნული იდეის სამსახური. დორ...ატის ქართული სათვისტომო ორი სახით ...ებედებს და მუშაობს. პირველი სახის ...ეშაობა უფრო შინაურია, აქ იგი იყო...ს სხვ. და სხვ. წერებით და სკჭიებით, ...ეშლებიც თვის წევრებს ამზადებს ქარ...ული ისტორიაში, ლიტერატურაში, სა...ოგადო მწერლობაში და სხვ. აქ იგი ...ართავს რეფერატებს, ლექციებს, საუბ...ებს და სხვ. ქართულს ენაზე; მეორეს ...ხით კი იგი ცდილობა გააცნოს ქართველ...ერთობები და კულტურა უცხო ერის ...ვილმდგენელ ახალგაზრდობას, რომ...ე შემდგენელობა ასეთი მრავალფეროვა...ა ქ. დორპატში (რუსები, გერმანე...ი, ესტები, ფინები, პოლონელები, ...ურიონელები, ლიტველები, ლატიშები ...ა სხვ.), სამისოთ იგი მართვეს ყოველ...ე დიდ სიღამის ქლაქის საკრებუ...ში, ხოლო სათვისტომოს წენობაში ...ორპატში სათვისტომოს საუკეთესო ად...ილს საუკეთესო წენობა აქვს ნაქმარივე ...ი ოთახინი სათვისტომოსაგე საკუთა...ობაშია) მართავს ლექციებს, რეფე...ატებს, კონცერტებს, სდგამს პიესებს, ...ათვეს იუბილეებს (თამარის, ილიას ორ...ის და სხვ.). აწყვის ...ბერტივსებულ პირს საქართველოს შე...ესწრებსა და მასალებს. სათვისტო...ა აქვს მდიდარი საკუთარი ბიბლიოთეკა, ...ეც ქართული და ყველა ქართული გამოცემა ...ოგალი რუსულიც... ყველა ამის ...ეს, იგი მატერიალურ დახმარებას ...ეს ყოველწლივ ღარიბ ქართველ ახალ...ებს.

...ა რა გვინდა მოვთხოვოთ ახალ თა...ებს, რომელიც ჩვენ დუხჭირ პირობებ...ი ეგებოდნენ? იგი მთელ თავის ძალ-ღო...ებას, რომ თანდაყოლილი სამა...ო გაისწოროს და თვისი ბედნიერება ...ე წაშალოს, რომ სამშობლოს სა...ესტრო წენებით შეეწიოს.

...ერ 15 წელიწადია მუშაობს ქართუ...თვისტომო და ამ ხანებში მტკი...დება თავის ჭაზე, ბეერჯერ მოინდო...ებოთვის ძირის გამოთხრა, როგორც ...ომაც, აგრეთვე კოსმოპოლიტურ ...ეთა გატაცებულობა ქართველობა ახალ...ებაშია. მაგრამ დღემდი რამდენა...ეც, ეგრაფერი ითქვის მას, წინააღ...ძლიერებით გაიფურჩქნა და გაი...ა ეი, სწორედ მისი ამგვარი ...ედიერ მტრებს ძილს უფრთხობს, ...ობას არ აძლევს და უკანასკნელნიც ...ებენ რაიმე ისეთი გამოქებნონ, ...ათვისტომოს ჩრქვი მოსცხებს და ...ეძონ ქართველ სახოგადოებას ჩა...ებენ. მათ სამისო სამაში პოვეს ...ეს სახოგადოებისაკენ ბადე გადა...ეს, უკანასკნელიც გულუბრყვი...ად მოეფინრებოდათ გები მის ...ებში. დღეს დორპატის ქართული ...ათვის სამარცხვინო ბოძზე გააკ...ებენ მოსცხებს და იგი გამოაცხო...ეთ სეკტათ, რომელიც სისტემა...ეს უწევა საუკეთესო ქართველი ...ობის ვაძევებას, ბოიკოტს და ...თვითკვლელობამდიც მიაყვა და ამ ჭორებს ისეთის დამეჯერობით ...ევრცელებენ ზოგიერთები, რომ გეგონე...ათ მარტო ამით იცით საქმის წამდვილი ვითარებაო, მაგრამ საქმარისი იყო საქმეს სისწორით გავცნობოდით, იდნავი ნათელი მოგვეფინა, რომ ამ ნათქვამის სრული სიყალბე ჩვენთვის აშკარა გამხდარიყო...

გაიძახოდენ და გაიძახიან დღესაც სამ თვითკვლელობაზე და თითოეულ მათგანს აბეზღენ ქართულ სათვისტომოს; ჯერ ერთი ის, რომ ბანკვეგ. ნ. ს—ნელი არ ყოფილა სათვისტომოს წევრი, იგი სულ სხვა წრეში ირიცხებოდა (კვაკვისური სახოგადოებაში) და სათვისტომოსთან მას არავითარი დამოკიდებულება არა ქონია, თავი რომპნიული ნიადაგზე მოიკლა ქალთან, რომელიც უყვარდა; მეორე განსვ. ამხ. გ. მ—ძე, თუმცა სათვისტომოს წევრი იყო, მაგრამ მის თვითკვლელობაში არც სათვისტომოს და არც ამხანაგებს იიტის ოდენ წვლილი არ უდევს, მისი თვითმკვლელობაც რამენაირ ნიადაგზე მოხდა, რადგან იგი ვერ სცნობდა შესაძლოთ მის განხორციელებას ან იდეალურ სახით, როგორც თვით წარმოედგინა და რადგან საყვარელ არსებაზე ახრი ნელ-ნელა ეცვლებოდა... დარჩა მესამე, უკანასკნელი ტრაგიკული შემთხვევა სატკივარ დ. ჟღენტისა, რომლის თვითკვლელობა მრავალმა, სამწუხაროთ, დემაგოგიურის და უსინდისო მიზნით გამოიყენეს და მით შეურაცხყოფა მიაყენეს მიცვალებულსაც. დემაგოგები ამბობენ, თითქოს სათვისტომომ ვერ აიტანა ასეთი ენერგიული მუშაკის და მაღალი ზრახვის მსახურის სიმართლე და პირდაპირობა, ვერ იცნო მისი შრომა და ღვაწლი და განდევნაო... ეგ სრული სიყალბეა და უნიადაგო ცილის წამება პირველი იმიტომ, რომ სათვისტომოს მუდამ ყოლია და დღესაც საქმათ ბევრი ყავს საღაც, უდროოთ დაკარგულ დ. ჟღენტისთანა ენერგიული მუშაკი, კარგად მომზადებული და სერიოზული პირებიც, რომლებიც სათვისტომოს მიზანს წმინდათ ესახურებიან და რომელთაც ღირსეულათ აფასებს სათვისტომოც; და მეორეც კიდეც ისა, რომ აწ განსვ. დ. ჟღენტი არავის დაუ ძევებია სათვისტომოდან, პირიქით, როცა მან გაიცხოა, რომ დრო არა მაქვს ამხანათ ბიბლიოთეკის გამგეთ დავრჩე და საზოგადოთ სათვისტომოში ენერგიულათ ვიმუშაო, კრებამ მის ერთხმათ მადლობელ ეწერა სთხოვა—დარჩენილიყო ისევ და მას სხვებსაც დაახმარდენ ამ საქმეში; შემდეგ კრებაზე რამდენიმე პირიც კი მოეგზავნენ დაჭრუნებოდა მიბლოლოეკრის თანამდებობას, რადგან ამ ფუნქციას მართლაც კარგათ ასრულებდა, მაგრამ მან მაინც უარი სთქვა დროებით და შემდეგ კი ისევ ვეცთებით.

საზოგადოთ მისი პირადი ცხოვრება ვერ მოეწყო როგორ, რადგან, როგორც ამას მისი ბიძის შვილი, უნუგეშო სიყვარულმა მწარე სამსალი შეასვა მას... სიყვარული იგი იმდენათ ჩაჩნდოდა და ეს მას გულს უკლავდა და მის გულს ნაღველით ავსებდა; აი, ასეთ სულიერ კატასტროფის დროს, მან პირდაპირ შეუძლებლათ სქნო დროები მაინც არ მოეცვინა; მაგრამ ბუნებით მოძრავი და დაუზარებელი იყო იგი და მაინც ვერ ითმენდა და უკანასკნელ დღემდი ასე თუ ისე მაინც სათვისტომოსთან კავშირი არ გაუწყვეტია და ამხანაგებში ტრიალებდა შუდამ.

სრულ უსაფუძვლო ცილისწამებათ მიმანნია, ზოგიერთების მიერ გავრცელებული ხმები—თითქოს დ. ჟღენტს ვინმე სდევნიდა და დასცინოდა.

ბუმბრუა და დაცინვა სულ სხვა არის და, ვინც ამას ურევს, იგი ცილს სწამებს თვითონ მიცვალებულს სახელსაც. დათიკოს მატიკ ეხმებიდოდენ და ეოხუჯებოდენ, რომ მისი სხვებთან დამოკიდებულება მშრალი და ოფიციალური კი არა, არამედ თფილი და შეგობრული იყო... მას ბორობანი არაოდეს არავინ არ დასცინოდა, არამედ ახალგაზრდობა, სიცოცხლით სავსე, ლაღობდა, იცინოდა და ოხუნჯობდა დათიკოსთან ერთად. ყველამ იცოდა, რომ მას თვითონ უყვარდა სხვებზეც მასხრობა და მეგობრული ოხუნჯობა და ამიტომ მასთან, როგორც შორეულთან, რომელსაც ამ ბრივ უნდა ფორმალურათ მოპყრობოდენ, არავინ მიიიროდა... ვიმეორებ, ცილს ნურავის დასწამებთ, მას არაოდეს არავინ არ დასცინოდა; იგი უყვარდათ და მასაც სხვები უყვარდა და სიცა მეგობრობა და სიყვარულია, იქ „პატრონებით“ არ ლაპარაკობენ, იქ ოხუნჯობაც და ბუმრუბაც შესაძლო არის.

მაგ რა იყო მიზეზი ამ სიცოცხლით სავსე ახალგაზდის თვითმკვლელობისა? ფეთხუთო თქვენ... უბრალო შემთხვევა, უმნიშვნელო რამ, რომელმაც ასეთი ტრაგიკული ფორმა მიიღო და უბედურებით დამთავრდა. ვინც დორპატის ქართულ სათვისტომოს მიერ არსეულ კომისიის ანგარიშს წაიკითხავს, იგი მიხვდება, რომ დ. ჟღენტი სამდღიანურო შემთხვევის სხვებრპნი შეიქნა, ხოლო ვინც საქმის ვითარებას ცოტათ მაინც იცნობს, ის აშკარათ გაიგებს, რომ კარ. ბერიძის წერილი მეტათ ცალმხრივია და მას არც შეეძლო ობიექტურათ შეეხედა საგნისთვის, რადგან ძნის და თანშეზღილის დაკარგვა საშინლათ მოქმედებს ჭრილსუფილზე და მის ამონაკვეს სულ სხვა ხასიათს აძლევს. სურათი სულ სხვა და მართვია: ნასვამმა დ. ჟღენტმა სალამოზე მეორე სუფრასაკენ ჭიქა გადაიძირა, ამით გულნატკენ წერი მეორე სუფრისა შ—ძე მასთან მიღის და ინციდენტის ახსნას ითხოვს. უკანასკნელი მას უკენთო უპასუხებს, რაზეც შ—ძე არა კულტურული საშუალებით, სილის გაწვნით, უსწორებსა. დ. ჟღენტი მას რეციპროკურის სროლას დაუპირებს, მაგრამ, შემთხვევით, გამზავებულ იმნაძეს დაჭრის, რომელიც მისი საუკეთესო ამხანაგია... როცა მას ცალკე გაიყვანენ და ყური ჩაუთება, იმნაძე დაიჭრაო, იგი ალბათ პრილობას სერიოზულათ სთვლის, წამოიძახებს: ,,ეგე უნდა მოვარაკო ის ჩირქით“ და გულში რევოლვერს დაიცემს!.. აი, სურათი თვითკვლელობისა. დამეთანხმებითი, იგი ავეკვის, აღელვების და ალკოგოლის გავლენის ქვეშ მოხდა, კეთილ მობილმა ახალგაზდამ, რომელსაც სიჩქარე ახასიათებდა, ერთის წუთით არ ამატება თავის თავს უნებლიე შეცთომა...

და იგიც მოაკლდა სწორათ ეი მეგობართ სამუდამოთ; მწარეთ დალონდა სათვისტომოს წევრები და გული ჩაწყდა თითოეულს, მაგრამ რაღა დარჩენოდა გარდა ამისა, რომ საყვარელ ამხანაგს ღირსეულათ ეფსახურებინა და რომელთაც ღირსეულათ აფასებს სათვისტომოც; და მეორეც კიდეც ისა, რომ აწ განსვ. დ. ჟღენტი არავის გაუ ძევებია სათვისტომოდან, პირიქით, როცა მან გაიცხოა, რომ დრო არა მაქვს ამხანათ ბიბლიოთეკის გამგეთ დავრჩე და საზოგადოთ სათვისტომოში ენერგიულათ ვიმუშაო, კრებამ მის ერთხმათ მადლობელ ეწერა სთხოვა—დარჩენილიყო ისევ და მას სხვებსაც დაახმარდენ ამ საქმეში; შემდეგ კრებაზე რამდენიმე პირიც კი მოეგზავნენ დაჭრუნებოდა ბიბლიოთეკარის თანამდებობას, რადგან ამ ფუნქციას მართლაც კარგათ ასრულებდა, მაგრამ მან მაინც უარი სთქვა დროებით და შემდეგ კი ისევ ვეცთებით.

საზოგადოთ მისი პირადი ცხოვრება ვერ მოეწყო როგორ, რადგან, როგორც ამას მისი ბიძის შვილი, უნუგეშო სიყვარულმა მწარე სამსალი შეასვა მას... სიყვარული იგი იმდენათ ჩაჩნდოდა და ეს მას გულს უკლავდა და მის გულს ნაღველით ავსებდა; აი, ასეთ სულიერ კატასტროფის დროს, მან პირდაპირ შეუძლებლათ სქნო დროები მაინც არ მოეცვინა; მაგრამ ბუნებით მოძრავი და დაუზარებელი იყო იგი და მაინც ვერ ითმენდა და უკანასკნელ დღემდი ასე თუ ისე მაინც სათვისტომოსთან კავშირი არ გაუწყვეტია და ამხანაგებში ტრიალებდა შუდამ.

სრულ უსაფუძვლო ცილისწამებათ მიმანნია, ზოგიერთების მიერ გავრცელებული ხმები—თითქოს დ. ჟღენტს ვინმე სდევნიდა და დასცინოდა.

ბუმბრუა და დაცინვა სულ სხვა არის და, ვინც ამას ურევს, იგი ცილს სწამებს თვითონ მიცვალებულს სახელსაც. დათიკოს მატიკ ეხმებიდოდენ და ეოხუჯებოდენ, რომ მისი სხვებთან დამოკიდებულება მშრალი და ოფიციალური კი არა, არამედ თფილი და შეგობრული იყო... მას ბორობანი არაოდეს არავინ არ დასცინოდა, არამედ ახალგაზდობა, სიცოცხლით სავსე, ლაღობდა, იცინოდა და ოხუნჯობდა დათიკოსთან ერთად. ყველამ იცოდა, რომ მას თვითონ უყვარდა სხვებზეც მასხრობა და მეგობრული ოხუნჯობა და ამიტომ მასთან, როგორც შორეულთან, რომელსაც ამ ბრივ უნდა ფორმალურათ მოპყრობოდენ, არავინ მიიიროდა... ვიმეორებ, ცილს ნურავის დასწამებთ, მას არაოდეს არავინ არ დასცინოდა; იგი უყვარდათ და მასაც სხვები უყვარდა და სიცა მეგობრობა და სიყვარული, იქ „პატრონებით“ არ ლაპარაკობენ, იქ ოხუნჯობაც და ბუმრუბაც შესაძლო არის.

მაგ რა იყო მიზეზი ამ სიცოცხლით სავსე ახალგაზდის თვითმკვლელობისა? ფეთხუთო თქვენ... უბრალო შემთხვევა, უმნიშვნელო რამ, რომელმაც ასეთი ტრაგიკული ფორმა მიიღო და უბედურებით დამთავრდა. ვინც დორპატის ქართულ სათვისტომოს მიერ არსეულ კომისიის ანგარიშს წაიკითხავს, იგი მიხვდება, რომ დ. ჟღენტი სამდღიანურო შემთხვევის სხვებრპნი შეიქნა, ხოლო ვინც საქმის ვითარებას ცოტათ მაინც იცნობს, ის აშკარათ გაიგებს, რომ კარ. ბერიძის წერილი მეტათ ცალმხრივია და მას არც შეეძლო ობიექტურათ შეეხედა საგნისთვის, რადგან ძნის და თანშეზღილის დაკარგვა საშინლათ მოქმედებს ჭრილსუფილზე და მის ამონაკვეს სულ სხვა ხასიათს აძლევს. სურათი სულ სხვა და მართვია: ნასვამმა დ. ჟღენტმა სალამოზე მეორე სუფრასაკენ ჭიქა გადაიძირა, ამით გულნატკენ წერი მეორე სუფრისა შ—ძე მასთან მიღის და ინციდენტის ახსნას ითხოვს. უკანასკნელი მას უკენთო უპასუხებს, რაზეც შ—ძე არა კულტურული საშუალებით, სილის გაწვნით, უსწორებსა. დ. ჟღენტი მას რეციპროკურის სროლას დაუპირებს, მაგრამ, შემთხვევით, გამზავებულ იმნაძეს დაჭრის, რომელიც მისი საუკეთესო ამხანაგია... როცა მას ცალკე გაიყვანენ და ყური ჩაუთება, იმნაძე დაიჭრაო, იგი ალბათ პრილობას სერიოზულათ სთვლის, წამოიძახებს: ,,ეგე უნდა მოვარაკო ის ჩირქით“ და გულში რევოლვერს დაიცემს!.. აი, სურათი თვითკვლელობისა. დამეთანხმებითი, იგი ავეკვის, აღელვების და ალკოგოლის გავლენის ქვეშ მოხდა, კეთილ მობილმა ახალგაზდამ, რომელსაც სიჩქარე ახასიათებდა, ერთის წუთით არ ამატება თავის თავს უნებლიე შეცთომა...

და იგიც მოაკლდა სწორათ ეი მეგობართ სამუდამოთ; მწარეთ დალონდა სათვისტომოს წევრები და გული ჩაწყდა თითოეულს, მაგრამ რაღა დარჩენოდა გარდა ამისა, რომ საყვარელ ამხანაგს ღირსეულათ ეფსახურებინა და რომელთაც ღირსეულათ აფასებს სათვისტომოც; და მეორეც კიდეც ისა, რომ აწ განსვ. დ. ჟღენტი არავის გაუ ძევებია სათვისტომოდან, პირიქით, როცა მან გაიცხოა, რომ დრო არა მაქვს ამხანათ ბიბლიოთეკის გამგეთ დავრჩე და საზოგადოთ სათვისტომოში ენერგიულათ ვიმუშაო, კრებამ მის ერთხმათ მადლობელ ეწერა სთხოვა—დარჩენილიყო ისევ და მას სხვებსაც დაახმარდენ ამ საქმეში; შემდეგ კრებაზე რამდენიმე პირიც კი მოეგზავნენ დაჭრუნებოდა ბიბლიოთეკარის თანამდებობას, რადგან ამ ფუნქციას მართლაც კარგათ ასრულებდა, მაგრამ მან მაინც უარი სთქვა დროებით და შემდეგ კი ისევ ვეცთებით.

საზოგადოთ მისი პირადი ცხოვრება ვერ მოეწყო როგორ, რადგან, როგორც ამას მისი ბიძის შვილი, უნუგეშო სიყვარულმა მწარე სამსალი შეასვა მას... სიყვარული იგი იმდენათ ჩაჩნდოდა და ეს მას გულს უკლავდა და მის გულს ნაღველით ავსებდა; აი, ასეთ სულიერ კატასტროფის დროს, მან პირდაპირ შეუძლებლათ სქნო დროები მაინც არ მოეცვინა; მაგრამ ბუნებით მოძრავი და დაუზარებელი იყო იგი და მაინც ვერ ითმენდა და უკანასკნელ დღემდი ასე თუ ისე მაინც სათვისტომოსთან კავშირი არ გაუწყვეტია და ამხანაგებში ტრიალებდა შუდამ.

სრულ უსაფუძვლო ცილისწამებათ მიმანნია, ზოგიერთების მიერ გავრცელებული ხმები—თითქოს დ. ჟღენტს ვინმე სდევნიდა და დასცინოდა.

ბუმბრუა და დაცინვა სულ სხვა არის და, ვინც ამას ურევს, იგი ცილს სწამებს თვითონ მიცვალებულს სახელსაც. დათიკოს მატიკ ეხმებიდოდენ და ეოხუჯებოდენ, რომ მისი სხვებთან დამოკიდებულება მშრალი და ოფიციალური კი არა, არამედ თფილი და შეგობრული იყო... მას ბორობანი არაოდეს არავინ არ დასცინოდა, არამედ ახალგაზდობა, სიცოცხლით სავსე, ლაღობდა, იცინოდა და ოხუნჯობდა დათიკოსთან ერთად. ყველამ იცოდა, რომ მას თვითონ უყვარდა სხვებზეც მასხრობა და მეგობრული ოხუნჯობა და ამიტომ მასთან, როგორც შორეულთან, რომელსაც ამ ბრივ უნდა ფორმალურათ მოპყრობოდენ, არავინ მიიიროდა... ვიმეორებ, ცილს ნურავის დასწამებთ, მას არაოდეს არავინ არ დასცინოდა; იგი უყვარდათ და მასაც სხვები უყვარდა და სიცა მეგობრობა და

დეპეში.

(ჭეტ. დ. საბაღურ.).

საზღვარგარეთი.

ურგა. ხატხუტა მონგოლეთის გამოყოფაზე ამბობს—ახლა ლაპარაკი მეტია ჩინეთ-მონგოლეთის გაერთიანებაზეზე, რადგან თვით ჩინეთი მეტათ დიდ საფრთხეშია და მას შინაგანი, ჩრდილოეთ სამხრეთ პროვინციებს შორის განხეთქილება მოელისო. რუსეთ-მონგოლეთის ხელშეკრულობა ჩვენ მონგოლეთში შეკვარით სრულიად დამოუკიდებლათ, რათა მონგოლეთის დამოუკიდებელი არსებობა და გაეთარება გაგვემეცადინეთ და ჩინეთის უფლონო ცილობა შეგვეყენებინა.

ხუტხუტა აფრთხილებს იუნშაკის მონგოლეთის საკითხის გადაჭრა ძალით არ მოინდომოს, თორო განსაცილი მოელის მას, რადგან გამარჯვება და დამარცხება ადამიანის სურვილებზე კი არ არის დამოკიდებული, არამედ ღვთისაზეო.

ტოგიო. მოხდა მრავალრიცხოვანი კრება სეიუკაის და კუკომინტოს ჯგუფისა, სეიუკაის რეზოლუცია გამოცხადა კონსტიტუციის დაცვის შესახებ, თანამედ იმპერატორის სურვილისა, რაც მან ტახტზე ასვლის დროს გაიცადა. საიოშიძის განმარტა: კაბინეტი სამსახურიდან იმიტომ გავიდა, რომ სამხედრო ძალებმა მათ მიერ შემუშავებული წესდების ხარჯის შემცირებაზე წინააღმდეგობა გაუწიესო. კუკომინტოს დაადგინა: პარტია თავის მიზნათ ისახავს კლანებთან ბრძოლას და კონსტიტუციის დაცვას როგორც კატეგორიას დაარეცხეო.

პარლამენტში კატურას კონსტიტუციის დამხობაში ბრალი უნდა დასდვას.

პარლამენტის სხდომები შეწყდება, სანამ მთავრობა ბიუჯეტს შეიმუშავებდესო.

„ნიციჩიჯი“ შენიშნავს: კატურას განზრახვაა პარლამენტის დათხოვნით ისარგებლოს და თავის საკუთარი პოლიტიკური პარტიის მოსაწყობათ ოპოზიცია მიიმხრასო.

ურგა. როგორც მონგოლეთის წყარობენდენ იუნშენის ტიბეტ-მონგოლეთის ხელშეკრულება ასეთი ყოფილა: დალაი-ლამა სცნობს ხუტხუტას მონგოლეთის ხალხის ბრძანებლათ გამოცხადების ფაქტს და უკანასკნელს ბძანებლობას ულოცავს. სამგვარითი ხუტუტაც თანახმაა დამოუკიდებელი ტიბეტის სახელმწიფოს დაარსებისა და მის ბძანებლათ დალაი-ლამას გამოცხადებისა მონგოლეთისა და ტიბეტის ელვლება ხელი შეუწყონ ერთმანეთს ბუდიზმის გავრცელებასა დაეთაიროს დაეხმარონ მთელი საუკუნოების განმავლობაში. ავრეთვე თავის ქვეშევრდომების მფარველობას სარწმუნოების გამტკიცება და ეკლესიის გავრცელება უნდა დაისახონ.

რუსეთი.

პეტერბურგი. უმაღლესი ბრძანების ძალით 17 იანვრის დანიშნული კადეტგარბების მაგივრით სათვთეთრის ახალი წევრის არჩევა.

შავიზღვის მრეწველთა საყურადღებოთ.

ადგილობრივი წელიწადზე მეტია, რაც ჩვენში შავიზღვის მრეწველობა სწარმოებს და ამ ხნის განმავლობაში ბევრგვარი მდგომარეობა განიცადა ადგილობრივმა მრეწველებმა. იყო დრო, როდესაც ქართველი მრეწველი ბატონ-პატრონი იყო მთელი მრეწველობისა, ხოლო შერჩენით კი ამგვარი მდგომარეობა ვერ შეირჩინა და ვერც უნარი გამოიჩინა ფართოდ და საფუძვლიანათ დაეცუნებინა საქმე. მიზეზი ამ გარემოებისა ბევრგვარი იყო, ხოლო უმთავრესი კი ჩვენი შეუნებლობა და გამოუცდილობა. ამ ჩვენი შეუნებლობისა და გამოუცდილობის შედეგი გახდა ის, რომ ჩვენი ბატონ-პატრონი მრეწველები მოწინააღმდეგენი შეიქნენ და ეს უკანასკნელი ხუთი-ექვსი წელიწადი, განსაკუთრებით მთის ადსიზშავეი, რომ ყოველგვარ ზნეობრივსა და ნივთიერ დაცირებას, დამცირებას მოინსი, ყმისას განიცდიან და დღესაც მას დასასრული არ უჩანს, ეს ჩვენ, წვრილმა მრეწველმა. კარგათ ვიცით ვინაიდან ამ მდგომარეობის პირამდე სავსე ჭიქამდი ძრამდი შეშესვით და ყოველი ჩვენგანი მ გაჭივრებასა და დამცირებას გრძნობს, გამოცოცხლებას ვერაფერს ვხედავთ, რომ ისინი იმედით ცხოვრებენ, დამამტრებელიც რომ არ იყოს, შეიძლებელია ქვეყანა ვეება ვაჭრობას, რომ ჩვენ ვიყოთ ერთისა და ორის ხელში გადადის და დღეს თუ ხვალე ჩვენი იდეილობრივი მრეწველობა მოისპობა და ჩალის ფასათ ჩაიგდებენ ხელში ჩვენს საცხოვრებელსაც. ასე რომ, თუ ჰკიდან გამოსავალი გზა ვერ მოვიძიეთ, თუ ჩვენს თავს ჩვენვე არ ვუშველეთო, ყოველგვარი მოსპობა მოგველის. დღესდღეობით ვიდევ შეიძლება კაცმა რამე მოაგვაროს, განწყობილება მრეწველობისა იმგვარია ჯერ კიდეც, რომ საფუძველს გვაძლევს გამაგრდეთ, რას ნიადაგიც არის, თუ კი ყურებს არ დავიცავეთ, მხედველობას არ მოვისპობთ და გონებას არ დავიბნეთ. გავითვალისწინოთ უმთავრესი ჩვენი ნაკლი და უწაკლულობა.

პირველ ყოვლისა ჩვენ ვართ წერილი, დაქუცმაცებული მამულების პატრონი, ასე რომ ცალკე თითოს დღევანდელ გარემოებათა მიხედვით, წარმოების მოწყობა ჩვენდა სასარგებლოთ შეუძლებელია და ეს ჩვენი დაქუცმაცება და განკერძოებაც საკეთესო იარაღია ჩვენი მოწინააღმდეგეების ხელში ჩვენსავე წინააღმდეგ. მეორე ჩვენი უსახსროობა და უენობას გამო უმეტეს შემთხვევაში ჰიაფურის სადგურს ვერ გადცილებივართ და ეს გარემოება ქმნის ისეთ „ტიპებს“, რომელნიც არც დაშშავებენ არიან არც მომშიმებენ ხელისაგან მაღნის და მთელი მოგება კი მათ ჯიბეში მიდის და ჩვენც ძალოვნებურათ მათი მბანაებლების მონრჩილი ამსრულებელნი ვართ. ოგრეთვე აღსანიშნავია, რომ ყოველ კომერციულ საქმეს ესაჭიროება კრედიტი და დიდიც. ჩვენ კი ცალცალკე არც ნდობა გვაქვს და კრედიტის გასნაც ძნელებით საკრედიტო დაწესებულებათ, რადგან ჩვენი „წვრილი“ მამულები და ქვის საწყობები კრედიტს (საკმოთ:) არ უზრუნველყოფენ. ყველა ამგვარი ნაკლულოვანებანი და მრავალი სხვაც, რომელნიც ზემოხსენებულიდან საცნობით გამომდინარეობს ნათელყოფენ, რომ ყოველ შეეძლებელია ჩვენ ცალცალკე, განკერძოებით მოქმედება. ხოლო საქმეთა გარემოება და ვითარება გვიჩვენებს, რომ საქმე არც თუ ისე უომედოა, რომ არა მოეხერხებოდეს რა. პირველ ყოვლისა უნდა აღვნიშნოთ ის გარემოება, რომ თუმცა ბევრი და საუკეთესო მამულები გადვიდა სხვილ მრეწველთა ხელში, მაგრამ ჩვენს ხელში დარჩა კიდეც არა ნაკლები ოდნ მესამედისა, რაც უდაოდ ჩვენს ხელს იარაღათ უნდა ჩაითვლოს, თუ კი ჩვენ ფხას გამოვიჩენთ და უნარი გვექნება, გამოვიყენოთ იგი როგორც რიგია. გარდა ამისა გამოცოლებაც გვაქვს, რაც საუკეთესო საფუძვლათ უნდა ჩაითვლოს იმ საქმისა, რომლის ასალორძინებლათ ნიადაგი ზნათ არის,—გამოცოლება, რომელიც ჩვენ ზეპათ მცირათ დაგვიდგა და მისი წყალში გადაგდება ადვილ უნდა ვიფიქროთ, დღეს ვიცით და კარგათ გვახსოვს ყველა ის შეცთომა და დაუდევრობა, რაც მიზეზი გახდა ჩვენი დამარცხებისა და მრწყმს, რომ მომავალში ავიცილოთ მათ. დროა, ჩვენი საკუთარი ინტერესები შევიგნოთ და ენერგიული ერთსულოვნებით საქმეს შეუდგეთ. ჩვენ ხელთ საკმაო ძალა, საკმაო საწარმოო იარაღი თუ ჩვენივე ხელით და ჩვენის ნებით მას ბატეს არ ჩაუგდებთ. ჩვენს ძალას საერთო მოქმედება წარმოადგენს, ჩვენი მეტოქეებისას კი ჩვენ ულტერები. დავაგდოთ დაუდევრობა, განკერძოება, დავგდოთ ჩვეულებრივი არჩევნი „დღევანდელი კვერცხის ხვალინდელ ქათამზე“, ამით საშველიშველო საქმე იცუპება და მივიცეთ ხელი ერთმანეთს, შევკრათ პირი, რომ მეტი ძლა ქონდეს ამხანაგობას ვიდრე ამხანაგს, საზოგადოებას ვიდრე პიროვნებას, მთელს და არა ნაწილს და ვნახავთ, რომ საქმე ისე გამოტრიალდება, რომ დღევანდელობა,

ქურქლეულობისა და ავეჯეულობის მაღაზია ქ. ქუთაისში

შ. ს. შილიპოვისა

მანის, ალპაჯა და სპილენძის ქვაბები, ყავადნები და სხვა სამზარეულო ჭურჭელი. სამოვრები, ნავთის სამზარეულოები და ყოველივე საოჯახო ნივთი. ვერცხლარიები და ბრინჯაო — ლამპები, მოხრილი სუფრის ყოველგვარი და და ბამბუკის ავეჯეულობა, ვარშავისა და ინგლისის ქარხნებიდან ლოგინები. კელიასა და სპირტფარეშო სარკეები. სასუფრე კლიონკები და იატაკზე საფენი ლინოლეუმი, დევარგარდისი და რუსეთის გიტარები, მანდალინები, ბალაიკები, პატე — გრამაფონები და მათი ფირფიტები, პიანინები და ყოველგვარი საარგანო შემკობილება. ელექტრონული ლამპები და ყოველგვარი მასალები, ორთქლით მრეცხავი მანქანები და საელესინო მოწყობილება, დიდძალი რჩეული ზაალარი თოფი 8 კალიკიდან ვიდრე მანეთ-ნახევრამდე. საუკეთესო ქარხნის მბეჭდავი მანქანის წარმომადგენლობა თაისის გუბერნიისა და ბათომის ოლქში მეკუთვნის მხოლოდ მე. ფასები მეტად დაკლებულია.

მიღებულია

ცნობილი აბრეშუმის თესლი

ერთერთი წარმო-დგენელი მთელ ამიერ კავკასიის სავაჭრო სახლი

9

ხ. ხრისტადულიდის ი. გოვიელოვის შვ-ბი

ქუთაისში

ბმათ ბირჩის პატივემული სააბატო მჭრუნველი ამხანაგობისა ღებერალი მიხეილ ჩხეიძე. კრებამ მოისმინე და დაამტკიცა წლიური ანგარიში ამხანაგობისა. ამხანაგობის გახსნის დღიდან ე. ი. 1912 წ. 8 აპრილიდან, ვიდრე 1912 წ. 31 დეკემბრამდი ამხანაგობას შემოსავალი ჰონია 18850 მ. 32 კ. გასავალი კი — 17311 მ. 94 კ. პირველი იანვრისთვის 1913 წლისა რჩება ნაღდი 1538 მ. 38 კ. ამხანაგობას მოუგია საანგარიშო წელში 1050 მ. 81 კ. აქედან გასავალი ჰონია 749 მ. 14 კ. (გადახდილი %/%, ჰონება და სხვა ხარჯები) წმინდა მოგება დარჩენია ამხანაგობას 301 მ. 67 კ. ეს ფული კრებამ გაანაწილა ამნაირათ: 100 მან. გადადგა სათადარიგო თანხის შესადგენათ, 150 მ. ძირითადი თანხის შესადგენათ, დანარჩენ 51 მ. 67 კ. კრებამ ერთხმოვნურ ჯილდოთ 30 მან მისცა ანგარიშის მწარმოებელს, გეგეჭკორის თან მიდლობა გამოუცხადეს სამაგალითო ანგარიშის წარმოებისათვის და მუუათი შრომისათვის. 10 მან. ბაზინდარს ი. ბარაბაძეს და 11 მ. 67 კ. გადადგა დიმის ორკლასიანი სასწავლებლის შესაწევათ. კრებამ დაამტკიცა აგრეთვე 1613 წ. ხარჯთ-აღრიცხვა, რომელიც ულრის 300 მანეთს. მისვლა-მოსვლის, ეიზებისა და სხვა ნივთების შესაძენათ, ფოშტის და სხვა ხარჯებისათვის 120 მ. ანგარიშის მწარმოებელს წელიწადში 120 მ. და 60 მ. ბინისა, გათბობა-განათებისათვის და მოსამსახურისათვის. დასასრულ კრებამ ამოირჩია გამგეობაში ახალი წევრი კოსტა კვინიხიძე და სამეფოში ალექსანდრე ივანეს ძე ბოტკუნაძე და მაქსიმე მაჩიტაძე. ამხანაგობის გახსნისას 1912 წ. 5 აპრილს ამხანაგობას ყავდა 36 წევრი; წლის ბოლოს წევრთა რიცხვი 274-ია.

დამსწრე.

ლეჩხუმი.

სოფ. ტკიში ის სოფელი ქუთაისიდან 40 ვერსის მანძილზეა; ტკიშელს ს. დერჩის სახოგადოებას. სახოგადოება, მოგებსენებათ ლეჩხუმი გურანოდოშთან შედარებით ყოველი მხრით ჩამორჩენილი კუთხეა. მაგრამ აღსანიშნავია აქ ერთი ფაქტი, რომელმაც სხვა უბედურებასთან ერთად ამ სოფელში ღრმა ფესვები გაიდგა. მიზარდი რა მიწას მოხუცებული თაობა, სოფელში წამოიჭრიტა ახალგაზდობა ორივე წოდებისა და უგვანო სჭიკეპით მთელ სოფელს იკლებენენ. მეღამ მათ შორის კინკლაობა, ჩხუბია, რასაც ხშირათ სისხლის ღვრაც, სხვერპლიც... მოყვება. არ გაიელის ისე დღესასწაული, რომ არ გამოჩნდეს ერთერთი უკუღმა წამოჭრიტებული ახპაური, ს. ტკბს შეოთს, ამას სხვებიც გაყვებიან, ჩაითრევენ ჭლეპებიის ახალგაზდებსაც და ამას თან მოყვება ოჯახის ზარალი ყოველი მხრით.

ეს სოფელი წარმოადგენს თითქოს სულ სხვა ქვეყანას, განცალკევებულს, რომელსაც გაწყვეტილი აქვს კულტურულ ცენტრთან ყოველივე კავშირი. ჩამწუხრებული არიან უზარმაზარ კლდეებში ისეთ ცხოვრებას ატარებენ და ისეთი რამეები ხთება იქ, რის მზგავსი იმერეთის სხვა, სოფლებისათვის, დარწმუნებული ვარ, უცხო იქნება.

თუ ისწავლის აქ ვინმე ეს უსათოდ უფრო იმიტომ, რომ სხვა დაჯგროს, თვალები წამოაყრევინოს. სოფლის გამგეობის წევრებს და სწორ გზაზე დამყენებელს სოფლისაგე ღვდელ-მსწავლებელი უნდა შეადგენდეს... და სწორეთ ამ მხრით უიდღლო და დაჩაგრული შეეკენინი და ეს არის მიზეზი ჩვენი უბედურობისა.

განთიადი.

წერილები რედაქციის მიმართ.

ბატონო რედაქტორო!

ერთხელ კიდევ, უკანასკნელათ იძულებული ვარ სახოგადოების ყურადღება მივაქციო თაბაკონის სკოლის მდგომარეობაზე. ჩემი წერილზე ბ-ნ სალარეშვილი „იმერეთის", №-63 №-ში იძლევა მეტათ ბუნდოვან პასუხს. ჩვენ პირათ ნახული და ხალხისაგან გაგონილ საბუთების ძალით ბ-ნ გამგეს შევეკითხეთ: თუ სად მდებოდა სკოლის შემოსავალი? რატომ არ მიიღო ბ. გამგემ სახოგადოების თხოვნა და სკოლის შემოსავალ-გასავალი არავის ვაჩვენა? ამ კითხვებზე დასაბუთებული პასუხის მაგიერ ბ-ნ სალარეშვილი მეპორე კორესპონდენტს მიძახის, იმისათვის, რომ ხალხის საბუთიანი ჩივილი პრესამდი მიეტანე.

წერილის ბოლოს ბ-ნ სალარეშვილი ამბობს:—„ამ წლის მიწურულში სამზრუნველო სხდომა იქნება და საბუთებით ხელში ვეცდებით დავამტკიცო, რომ სკოლაში არაფითარ ბოროტმოქმედებას ადგილი არ აქვსო...

ჩვენც ამის მონატრული ვართ და ველით.

ხსნრგიდელი.

ბატონო რედაქტორო!

გთხოვთ სიმართლის აღსადგენათ ნება მოგვცეთ თქვენი გაზეთის საშვალებით სამეღიტორო სამართლში გამოვიწეიო ბ. ბ. ვაშაიძე და „ბანბაროძე". მეღიტორებმა ვასახელეს ბ. ბ. ლ. ტუღუშს და ბ. ღლონტს, მოპასუხეებმაც დასახელეს ერთი კვირის ვადაში მეღიტორები. წინააღმდეგ შემთხვევაში უფლებას ვიტოვებ ღვნიშნო ის მიზეზები, რითაც ვაშაიძემ იარიღათ გამოიყენა „ბონპარიძე" და ორივეს ერთად ჩემთან პირადი ანგარიშის გასაწორებლათ დაარღვიეს წესს პირველმა ყომარბაზობისა, და მეორემ კორესპონდენტობისა.

პატივისცემით ს. დ. ორაგველიძე.

ღია წერილის პასუხი ბ-ნ კოჭიას.

ბ-ნო კოჭია! მიუხედავათ იმისა, რომ „ტინტილას" ღღემდი არაფერი უცნობებია ჩემთვის და არ ვიცი არც მისი ვინაობა და არც საქმის შინაარსი, გეტყვით ერთ მეგობრობა ნებას არ მაძლევს დრო ვიშოვო ასეთი მოვალეობის ასასრულებლათ, ბოდიშს ვიოხოვ, როგორც თქვენთან აგრეთვე ბ. „ტინტილასთან" და კადნიერებით ნუ ჩამთვლება, რომ უარს ვაცხადებ „ტინტილას" რუბრიკებულობაზე.

ს. დ. ორაგველიძე.

რედაქტორ გამომცემელი
გ. ე. ჭელიძე

ქიმიური ხელისაწერა

ყოველკვირეულ საზოგადო-ეკონომიურსა და სალიტერატურო ჟურნალ

„კლდე"-ზე.

1913 წლის იანვრიდან ეურნალი უფრო ფართო პროგრამით გამოიცემა, ჩაერთობა ილუსტრაციები, კარიკატურები და სხ., მოწვეულ ირიან ახალი თანამშრომლენი, როგორც ადგილობრივი, ისე რუსეთისა და საზღვარ გარეთიდან. ფასის გადახდა შეიძლება ნაწილ-ნაწილობით: 3 მან. და 2 მან. 1 წ. 5 მ., 6 თ. 2 მ. 15 შ., 3 თ. მ. 10 შ.

საზღვარ გარეთ ყველა ფასებს ემატებათ თვეში 5 შაური გადასაგზავნი.

სოფლის მასწავლებელთა, სამკითხველოების და კოოპერატიულ დაწესებულებათ: 1 წელ. 4 მ., 6 თ. 2 მ. 10 შ., 3 თ. 1 მ., 1 თ. 2 ახალი, ცალკე № ორ შაურათ.

განსაზღვების ფასი კანტორასთან შეთანხმებით.

მისამართი: თფილისი Габаевскій пер. № 3.

ფილიპე ნ. ჭელიძის შამპანიური „თამარ მეფე" და „პოლისადა"

ოქროს მედლი

სამკურნალო და სუფრის ღვინოები.

ფირმა დაჯილდოებულია სხვადასხვა გამოფენაზე 1 ოქროსა და ხუთი ვერცხლის მედლით. ღვინოები მზადდება სპეციალურათ ამ მიზნისთვის მოწყობილ სარდაფში მეღვინე სპეციალისტის მეთვალყურეობით.

ვინც დაიკვეთს არა ნაკლებ 20 გოთლისა

ქუთაისში მიტანას ფირმა კისრულობს

ფირმას აგრეთვე აქვს განსაკუთრებულათ დამზადებული ძველი ღვინოები, შორეულ ქვეყნებში გასაგზავნათ.

პრეისკურანტი მოთხოვნილებისამებრ ეგზავნება უფასოთ.

მ სამართი: ქუთაისი, ფილიპე ნ. ჭელიძე. მიხეილის ქ. საკუთარი სახლი, № 48.

ბეჭდები: ა) საკვდები: 1) ბუდდტარა (უბრალო, ოქსიდირებული, ბრილიანტით, ბრილიანტით და ემალით, ბრილიანტით და ემალით, ბრილიანტით და ემალ